

Rejsebrev Porto

Jeg har netop afsluttet mit udvekslingsophold i Porto. I fem måneder boede jeg i Portugal, talte engelsk og portugisisk og gik på en skole, jeg aldrig havde set før den dag, jeg ankom.

Jeg havde svært ved at forestille mig, hvad jeg kom ned til, før jeg tog afsted. Jeg havde talt med en pige på årgangen over mig, som også havde valgt at søge uden om Erasmus og direkte ind på en arkitekt- og landskabsarkitektskole i Porto. Inden afrejsen havde jeg valgt de fag, jeg ønskede, men da jeg kom til skolen, måtte jeg vælge de fleste om, fordi de enten var overfyldte eller overlappede med andre fag. Jeg endte med fem forskellige fag i fem forskellige klasser. To gange om ugen havde jeg faget Drawing i fire timer hver gang. Her mødtes vi enten ude på lokation og skulle tegne vores omgivelser, eller vi sad i et tegnelokale og øvede os på opstalter.

Om tirsdagen havde jeg et fag med førsteårseleverne på bacheloren, Landscape Analysis and Interpretation. Her lærte vi at observere, analysere og læse et landskab. Hvordan er det bygget op? Hvilke komponenter består det af? Hvor ligger forskellige landskaber? Hvad gør de forskellige landskaber for oplevelsen af området? Undervisningen foregik på henholdsvis engelsk og portugisisk. Lærerne var gode til at oversætte for mig og de fire andre udvekslingsstuderende, som var i klassen, men min aftenskole i portugisisk, som jeg gik til i tre måneder tre gange om ugen, gjorde også, at jeg forstod mere og mere af undervisningen efterhånden.

Om torsdagen havde jeg Landscape Visualisation Studies. Det foregik i skolens computerrum og var et af de fag, jeg lærte mest af. Det var et teknisk fag i forskellige computerprogrammer, og vi lærte arbejdsgangen fra at lave en tegning i AutoCAD til at lave den som 3D-model i SketchUp og til sidst i Twinmotion for at få en dynamisk baggrund og for at kunne vælge materialer, der ligner noget mere virkeligt. Twinmotion var et program, jeg aldrig havde arbejdet i før. Jeg fik at vide, at det er et meget vigtigt program, og at mange tegnestuer vil prioritere en studerende med denne færdighed, men æstetisk synes jeg, det var for overnaturligt. Her kan jeg bedre lide en visualisering i Photoshop, som ser mere klippet-klistret ud, men som ikke prøver at være noget, den ikke er.

Om fredagen havde jeg Landscape Design Project, som klart var det fag, der kunne minde mest om noget, jeg havde derhjemme. Her fik vi en case, og så skulle vi tegne og arbejde med en ny landskabsplan for det område. Faget mandede ud i tre plancher og en fremlæggelse for klassen.

Alt i alt synes jeg, skolen har været god til at imødekomme os udvekslingsstuderende, og Erasmus sørgede for mange sociale aktiviteter. Jeg fik selv mest venner fra min klasse og den bygning, jeg boede i, men jeg hører om mange, som brugte Erasmus-netværket som måden at møde nye på.

En ting jeg vil sige til alle, som tager på udveksling, er: 99 % af de bekymringer, du har, bliver ikke til noget. Men til gengæld er det alt det, du ikke forventede, som du sætter mest pris på. Og til sidst: det virker meget besværligt, inden man tager afsted, men alt, og jeg mener alt, løser sig, når man er afsted. Jeg har aldrig hørt om nogen, som ikke fik lejlighed, ikke bestod deres fag eller ikke fik venner. Jeg kan varmt anbefale enhver at prøve at bo i udlandet og tage fag på en skole, man ikke har hørt om før.

Bedste hilsener,
Zola

Arkitektskolen i Porto, FAUP

Min bygning og mine venner

Togtur op langs Douro floden

São João, Portos største gadefest i slut juni